

bør indskræpe, kunne vente en større Vistand for at faae Massineriet bedre gennemført. Jeg troer netop, at naar der er Tale om smaa Beløb; skal man ikke indføre en Indkomsskat, men at man kun skal the til den, hvor der er Tale om et større Beløb. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet, hvorledes bliver da Forholdet mellem den Skat, som nu bestaaer, og som skulde anvendes efter Lovforslaget, og den Skat, der er bragt i Forslag af de ærede Forslagsstillere. Det er allerede et stort Held for os, at vi have gennemført Indkomsskatten i en Kommune som Kjøbenhavn, thi derved er der tilvelebragt en betydelig Erfaring. Jeg har haft Leilighed til at gennemgaae den tidligere Skatteligning, da man brugte den saakaldte Formue- og Leilighedsstat, og jeg vil udtale, at sjøndt der har været mange Klager, og sjøndt der vist er begaaet mange Feil, som altid ville blive begaaede ved enhver Skatteligning efter Indkomst, er der, siden Indkomsskatten blev indført i Kjøbenhavn, ikke Tale om den Ubillighed og Uretfærdighed som tidligere. Den nuværende Skatteligning staaer saa uendelig høit over den tidligere, at der ikke kan være Tvivl hos noget Menneffe, om, at Klagerne over den forrige, hvis de tilfulde vare komne frem, vilde have lydt med større Sandhed. Jeg skal blot anføre et eneste Exempel, som vil vise, hvilken uendelig Forskjel der er. Ved 20,000 Rd. Indtægt standsede man; der var Ingen, i er havde over 20,000 Rd. i Indtægt, der betalte en højere Skat end Den, der havde 20,000 Rd. Men nu have Enkelte Indtægter af 100,000 og 120,000 Rd., og det er dog klart, at Den, der har en saadan Indtægt, bør betale højere Skat end Den, der har 20,000 Rd. Der er mangfoldige andre Exempler, som jeg kunde fremdrage, men jeg skal ikke dermed trætte det ærede Thing. Jeg kan ingenlunde erkjende, efter det Kjendskab, jeg har vertil, at den Formue- og Leiligheds-Stat, der bestaaer i Kjøbstæderne, i nogen Maade skulde være tilfredsstillende. Den berøver tildeels paa et aldeles vilkaarligt Skjøn, og det vilde allerede være en stor Forbedring, naar man nævnte Skattebeløbets Størrelse og angav en vis Fremgangsmaade, for at komme paa det Rene med, hvad Indtægten har været. Med Hen-

syn til Landet er det ganske vist den simpleste Fremgangsmaade: at tage Hartkornet til Maalestof, og jeg skal indrømme, at Hartkornet under tidligere Forhold har haft sine Fordele. Jeg skal dog minde om en Udtalelse, der ligger mange Aar tilbage, af den tidligere Statsminister Reventlow. Han havde en Hest, som han kaldte „Hartkorn“; da en Dag en Fremmed kom til ham og skulde ride paa en af hans Heste, spurgte Reventlow, om han vilde have en livlig eller en taalig Hest. Den Fremmede udbad sig en taalig Hest, hvorpaa Reventlow befalede Tjeneren at trække „Hartkorn“ frem. Da den Fremmede undrede sig over denne Bencævnelse, svarede Ministeren: „Jeg skal sige Dem, det er et saa fredeligt Dyr, at Alle kunne ride paa det, og hvor Meget man end dænger paa det, gaaer det sin jævne, rolige Gang.“ Man maa imidlertid indrømme, at der er en Grændse for, hvad Hartkornet kan bære, og at det bliver betænkeligt, naar man lægger større og større Byrder paa det; naar man bliver ved paa den Maade, kommer man til at begaae en stor Uret. Det er oftere fremhævet, at den, som har store Byrder at udrede, ikke kan betale saa stor Skat som den, der ikke bærer disse Byrder, og at den, som har en godt dreven Gaard, eller hvis Eiendom ligger nær ved en By, kan betale Mere end den, der ikke har saa godt behandlede Jorder, eller hvis Gaard ligger fjernt fra en By. Men paa Landet er der ganske andre vanskelige Spørgsmaal. Som et af de vanskeligste at løse tillod jeg mig allerede ved første Behandling at nævne Forholdet mellem Eier og Bruger. Man tænke sig, hvilken Ulighed der vil fremkomme ved Fordelingen mellem Eiere og Brugere. Lad os f. Ex. tage en Godseier, som har bortfæstet en Gaard paa 5 Aar. Hartkorn. Som det paa mange Steder er Tilfældet, vil han efter en ældre Fæstekontrakt kun have 50 Rd. i Fæsteafgift. Skal han betale $\frac{3}{5}$ af Skatten, vil hans Andeel af den udgjøre omtrent 20 pCt. af hans hele Indtægt. Og lad os hermed sammenligne en anden Godseier, som har stillet større Fordringer til Fæstebønderne, og som af en lignende Gaard paa 5 Aar. Hartkorn har 200 Rd., han vil neppe have 5 pCt. at betale af sin Indtægt. Her